

PENDLETON
NGUYỄN SA

Kỷ niệm hai mươi năm
Hai mươi năm kỷ niệm
Hai mươi năm lần đầu
Hai mươi năm thứ nhất
Anh dặn em kéo quên
Nếu em đi thăm Pendleton
Nếu em đi thăm lại ngôi giáo đường đó,
Nếu em đi hành hương
Em nhớ gặp thằng Greg
Thằng Greg hồi đó hai mươi tuổi
Trước khi chiếc xe bus chuyển bánh,
Nó hỏi tuổi anh, mở máy tính ra nhấn nút rồi nói tôi thua anh
hai mươi lăm năm
Greg cất máy tính vào túi áo trên, cài nút lại và nói không sao,
Nhắc lại không sao, nói luôn chúng tôi sẽ trở lại.
Thủy Quân Lục Chiến sẽ trở lại,
Chúng tôi không bao giờ bỏ bạn bè,
Chúng tôi không bao giờ thua,
Chúng tôi sẽ đổ bộ Nha Trang, đổ bộ Vũng Tàu, đổ bộ Đà Nẵng,
Chúng tôi không bao giờ thua,
Bọn Một Lẻ Một Không Kỳ xuống Biên Hòa, xuống Cố Đô,
Xuống Cổ Thành Quảng Trị,
Chúng tôi, Thủy Quân Lục Chiến lãnh Phú Quốc, Kiến Hòa,
Qui Nhơn.
Thủy Quân Lục Chiến không bao giờ thua,

Thằng Greg nói Thủy Quân Lục Chiến không bao giờ thua,
Thằng Greg lái chiếc xe bus của Marines sơn sàu mạ xăm
Chở bọn mình từ El Toro về Pendleton đêm C131
mang chúng mình từ Guam lên đất Mỹ,
Thằng Greg lái chiếc xe bus đó,
Thằng Greg hiền hòa dễ thương,
Thằng Greg bao dung, biết an ủi,
Greg cũng biết chiếc bánh vẽ trên giấy không làm no,
Anh nghe giọng nói của Greg anh cũng biết là nó biết,
Nhìn những giọt nước mắt trên khuôn mặt
những người hành khách một ngày, Greg cũng biết là
anh cũng biết, mọi người cũng biết
Bây giờ thì anh còn biết thêm,
Không có chiếc bánh nào làm no hai mươi năm,
Anh nghĩ mọi người đều biết,
Anh nghĩ Greg cũng biết,
Em nhớ gặp Greg,
Em nói với Greg,
Anh “xây Hê lô” !
Em đi dùm anh tới trại ba,
Từ trại chín, gần lối cổng vào, em đi thẳng tới,
đường quẹo sang trại bảy, trại tám,
Băng qua,
Băng qua,
Băng qua khu processing center,
Khu hành chánh có dãy ghế gỗ dưới mái hiên trước,
Chỗ Nguyễn Văn Kỳ Cương ngồi chờ làm thủ tục xuất trại
hồi tháng Năm,
Chỗ Trùng Dương ngồi chờ làm thủ tục xuất trại hồi tháng Sáu,
Khu processing center, em đừng dừng lại đó,
Đúng thế,
Đừng dừng lại khu hành chính đó,
Đừng dừng lại khu trại bốn trại năm dọc đường,
Trại bốn có Tô Văn, Lê Duy Chương,
Lê Duy Chương anh vẫn chi bảo
Bây giờ ở San Francisco,
Băng qua khu trại bốn,
Lên tới đỉnh ngọn đồi,
Quẹo tay mặt,
Quẹo trái là sang khu trại một, trại hai,
Khu trại của bác Sung, của Trần Tam Tiệp
Em nhớ quẹo mặt,
Con đường trải đá,
Những hòn sắc cạnh to hơn nắm tay
Cuối trại ba có chỗ không còn lều trại,
Chỗ không còn đá lớn bán,

Chỗ con dốc cỏ đưa lên tuốt đỉnh đồi,
Chỗ có nhiều rấn rung chuông,
Em đi lên đó giùm anh,
Em coi chừng,
Nhớ tìm thấy lối cỏ mòn,
Đừng đi trên cỏ,
Cũng đừng đi xa,
Dừng lại ngay nơi cây lá phong,
Coi giùm anh mũi tên có còn ghi sâu ?
Nếu vết khắc đã mờ,
Nếu thân cây tăng trưởng làm đổi hướng,
Mũi tên nhắm về hướng Tây đó em,
Chỗ anh lên đó mỗi chiều đó em,
Nét khắc đã mờ,
Không sao đâu em,
Anh đã biết, hai mươi năm rồi em, anh đã biết,
bằng cách riêng nhìn thấy hướng Tây,
Buổi chiều ngồi trong phòng, nhìn về phía trước mặt,
Anh thấy hướng Tây,
Ban đêm nằm trên giường, phương Tây bay lượn trên cao,
Buổi sáng đi làm anh vào xa lộ năm, anh thấy ngay
Hướng Tây trên trục Bắc Nam,
Anh thấy hướng Tây trong ngọn đèn nơi bàn làm việc,
Anh thấy hướng Tây khi đọc thơ Nguyễn Quốc Thái,
Nghe tin Phạm Thái Thủy bị bắt giam,
Nghe tin Trịnh Viết Thành không còn nữa,
Anh thấy hướng Tây mỗi lần làm thơ,
Anh thấy hướng Tây mỗi khi lên núi,
Anh thấy hướng Tây mỗi khi nhìn dòng sông,
Không có ngọn núi nào không quay mặt về phương Tây,
Không có dòng sông nào không chảy về phương Tây,
Dù cho,
Không có dòng sông nào không đổi chỗ,
Kỷ niệm hai mươi năm,
Hai mươi năm kỷ niệm,
Hai mươi năm lần đầu,
Hai mươi năm thứ nhất,
Có lần hai nữa sao ?
Có lần thứ mấy trăm ?
Còn lần bao nhiêu ngàn ?
Lần vô cực trừ năm ?
Lần vô cực trừ hai ?
Lần vô cực trừ một ?
Nói đến chuyện số hiệu,
Chợt nghe chuyện giới hạn,
Chợt nghĩ chuyện kiếp người,

Chợt nghĩ chuyện sương phủ,
Chợt nhớ màu thời gian !
Kỷ niệm hai mươi năm,
Hai mươi năm kỷ niệm,
Hai mươi năm lần đầu,
Hai mươi năm thứ nhất,
Nếu em quên không mang theo hoa,
Đưa tới dùm anh nhé
Một nhánh cho Pendleton,
Một nhánh cho hai mươi năm,
Một nhánh cho rấn rung chuông,
Một nhánh cho nhà bàn,
Một nhánh cho xe bus,
Một nhánh cho cỏ hoang,
Một nhánh cho Trùng Dương,
Hôm buổi chiều tháng Sáu,
Nhánh vàng cho người Việt đầu tiên bỏ mình nơi xứ lạ,
Nhánh tím chia xa,
Nhánh nâu khổ hạnh,
Nhánh cho khởi đi là chấm hết,
Nhánh cho tới nơi là tận cùng,
Nhánh cho đời,
Khởi đi là chấm hết,
Tới nơi là tận cùng,
Nhánh cho chuông nhà thờ rung,
Nhánh cho hồi báo tử,
Cho từng bậc âm thanh,
Bản chất sâu xa phủ kín ngàn năm,
Anh muốn nói
Bản chất của âm thanh
Ngàn đời là im lặng.

NGUYỄN SA